

SODBA SODIŠ?A

z dne 15. januarja 2002(*)

„Predhodno odlo?anje ? ?lena 12 ES in 39(2) ES ? Starostni dodatki ? Konvencija o socialni varnosti, sklenjena med Italijansko republiko in Švicarsko konfederacijo ? Neupoštevanje zavarovalnih dob francoskega državljana, ki so bile dopolnjene v Švici”

V zadevi C-55/00,

katere predmet je predlog Tribunale ordinario di Roma (Italija), naslovljen na Sodiš?e, naj na podlagi ?lena 234 ES v postopku v glavni stvari, ki poteka med

Elide Gottardo

in

Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS),

sprejme predhodno odlo?bo o razlagi ?lenov 12 ES in 39(2) ES,

SODIŠ?E,

v sestavi G. C. Rodríguez Iglesias, predsednik, F. Macken in S. von Bahr, predsednika senata, C. Gulmann, D. A. O. Edward (poro?evalec), A. La Pergola, L. Sevón, M. Wathelet, V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues in C. W. A. Timmermans, sodniki,

generalni pravobranilec: D. Ruiz Jarabo Colomer,

sodna tajnica: L. Hewlett, administratorica,

ob upoštevanju pisnih stališ?, ki so jih predložili:

- za Gottardo R. Ciancaglini in M. Rossi, odvetnika,
- za Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) C. De Angelis in M. Di Lullo, odvetnika,
- za italijansko vlado U. Leanza, zastopnik, skupaj z D. Del Gaizo, avvocato dello Stato,
- za avstrijsko vlado C. Pesendorfer, zastopnica,
- za Komisijo Evropskih skupnosti P. Hillenkamp, E. Traversa in N. Yerrel, zastopniki,

na podlagi poro?ila za obravnavo,

po predstavitvi ustnih stališ? E. Gottardo, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), italijanske vlade in Komisije, na obravnavi 6. marca 2001,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 5. aprila 2001,

izreka naslednjo

Sodbo

1 S sklepom z dne 1. februarja 2000, ki je prispel na Sodišče 21. februarja 2000, je Tribunal ordinario di Roma postavilo na podlagi člena 234 ES vprašanje za predhodno odločanje o razlagi členov 12 ES in 39(2) ES.

2 To vprašanje se je pojavilo v okviru spora med gospo Gottardo, francosko državljanke, in Istituto nazionale della previdenza sociale (v nadaljevanju: INPS).

Predpisi Skupnosti

3 Člen 12 ES določa:

„Kjer se uporablja ta pogodba in ne da bi to vplivalo na njene posebne določbe, je prepovedana vsakršna diskriminacija glede na državljanstvo.

Svet lahko v skladu s postopkom iz člena 251 sprejme predpise, s katerimi prepove takšno diskriminacijo.“

4 Člen 39(1) in (2) ES pravi:

„1. V Skupnosti se zagotovi prosto gibanje delavcev.

2. Prosto gibanje vključuje odpravo vsakršne diskriminacije na podlagi državljanstva delavcev držav članic v zvezi z zaposlitvijo, plačilom in drugimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji.“

5 Usklajevanje nacionalne zakonodaje na področju socialne varnosti spada v okvir prostega gibanja oseb in je predmet Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o izvajanju sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, spremenjena in dopolnjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2001/83 z dne 2. junija 1983 (UL L 230, str. 6), kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 3096/95 z dne 22. decembra 1995 (UL L 335, str. 10, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).

6 Člen 3 Uredbe št. 1408/71 določa:

„1. Ob upoštevanju posebnih določb te uredbe imajo osebe s stalnim prebivališčem na ozemlju ene od držav članic, za katere se uporablja ta uredba, enake pravice in obveznosti po zakonodaji vsake države članice, kot državljani te države članice.

2. [...]

3. Razen kot je določeno v Prilogi III, se določbe konvencij o socialni varnosti, ki ostanejo v veljavi v skladu s členom 7(2)(c), in določbe konvencij, sklenjenih v skladu s členom 8 (1), uporabljajo za vse osebe, za katere se uporablja ta uredba.“

7 Člen 1(j), prvi pododstavek, in 1(k) Uredbe št. 1408/71 določa:

„V tej uredbi:

[...]

j) ‚zakonodaja‘ pomeni vse zakone, predpise in druge določbe ter vse druge sedanje ali prihodnje izvedbene ukrepe vsake države članice, ki se nanašajo na področja socialne varnosti in sisteme socialne varnosti, zajete v členu 4(1) in (2), ali posebne storitve, za katere se ne plačujejo

prispevki iz ?lena 4(2a).

[...]

k) „konvencija o socialni varnosti“ pomeni vsako dvostransko ali ve?stransko listino, ki zavezuje ali bo zavezovala dve ali ve? dr?av ?lanic, in vsako drugo ve?stransko listino, ki zavezuje ali bo zavezovala najmanj dve dr?avi ?lanici in eno ali ve? drugih dr?av na podro?ju socialne varnosti za vse ali del podro?ij in sistemov, dolo?enih v ?lenu 4(1) in (2), skupaj z vsemi vrstami sporazumov, ki se sklenejo v skladu s temi listinami“.

Nacionalna ureditev

8 Italijanska republika in Švicarska konfederacija sta v Rimu 14. decembra 1962 podpisali dvostransko konvencijo o socialni varnosti, kon?ni protokol in skupne deklaracije (v nadaljevanju: Italijansko-švicarska konvencija). To konvencijo je Italijanska republika ratificirala z zakonom št. 1781 z dne 31. oktobra 1963 (GURI št. 326 z dne 17. decembra 1963) in je stopila v veljavo 1. septembra 1964.

9 ?len 1(1) Italijansko-švicarske konvencije dolo?a:

„Ta konvencija se uporablja:

a) v Švici:

[...]

b) v Italiji:

i) za zakonodajo o invalidskem zavarovanju, pokojninskem zavarovanju in zavarovanju za preživele družinske ?lane, vklju?no s posebnimi ureditvami, ki nadomeš?ajo splošne ureditve za dolo?ene kategorije delavcev;

[...]“

10 Na podlagi ?lena 2 Italijansko-švicarske konvencije so „švicarski in italijanski dr?avljeni deležni enakega obravnavanja glede pravic in obveznosti na podlagi dolo?b zakonodaje, naštetih v ?lenu 1“.

11 ?len 9, Poglavje 1, del 3 Italijansko-švicarske konvencije z naslovom „Invalidsko zavarovanje, pokojninsko zavarovanje in zavarovanje za preživele družinske ?lane“ vzpostavlja „na?elo seštevanja“. ?len 9(1) dolo?a:

„Kadar na podlagi zavarovalnih dob in dob, ki se tako obravnavajo, dopolnjenih v skladu z italijansko zakonodajo, zavarovanec ne more uveljavljati pravice do dajatev za invalidnost, pokojninsko dajatev ali dajatev za primer smrti na podlagi te zakonodaje, se bodo dopolnjene zavarovalne dobe v švicarskem pokojninskem zavarovanju in zavarovanju za preživele družinske ?lane (zavarovalne dobe in dobe, ki se tako obravnavajo) seštele z dopolnjenimi dobami v italijanskem zavarovanju za pridobitev pravice do teh dajatev, v kolikor se te dobe ne prekrivajo“.

12 Pogodbenici sta 2. aprila 1980 podpisali dodatni sporazum k Italijansko-švicarski konvenciji, ki jo je Italijanska republika ratificirala z zakonom št. 668 z dne 7. oktobra 1981 (GURI št. 324 z dne 25. novembra 1981) in je začel veljati 10. februarja 1982. Cilj člena 3 tega dodatnega sporazuma je razširiti področje uporabe na čela seštevavanja, kot je definirano v prejšnjem odstavku, s tem da se doda členu 9(1) Italijansko-švicarske konvencije naslednji pododstavek:

„Kadar zavarovanec ne more uveljavljati pravice do dajatve niti na podlagi prejšnjega pododstavka, se seštevajo tudi dobe zavarovanja, dopolnjene v tretjih državah, ki so vezane hkrati na Švico in Italijo s konvencijami o socialni varnosti glede pokojninskega zavarovanja, zavarovanja za preživele družinske člane in invalidskega zavarovanje“.

13 Ob vstopu tega dodatnega sporazuma v veljavo je bilo mogoče seštevati obdobja zavarovanja z naslednjimi državami: Kraljevino Belgijo in Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Grško republiko, Kraljevino Španijo, Velikim vojvodstvom Luksemburg, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Kraljevino Švedsko, Združenim kraljestvom Velike Britanije in Severne Irske, Kneževino Lichtenstein, Združenimi državami Amerike in Zvezno republiko Jugoslavijo. Francoska republika ni sklenila konvencije s Švicarsko konfederacijo, zato se v okviru Italijansko-švicarske konvencije ne more upoštevati dopolnjenih dob zavarovanja v Franciji za pridobitev pravice do pokojninskega dodatka, dodatka za preživele družinske člane ali dodatka za invalidnost.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

14 Gospa Gottardo, po rodu italijanska državljanka, se je po svoji poroki s francoskim državljanom v Franciji 7. februarja 1953 odpovedala svojemu državljanstvu v korist francoskemu. Na podlagi podatkov iz spisa je E. Gottardo v tem obdobju morala sprejeti državljanstvo svojega soproga.

15 E. Gottardo je zaporedoma delala v Italiji, Švici in Franciji, državah, v katerih je plačevala prispevke za socialno varnost: v Italiji 100 tedenskih prispevkov, Švici 252 tedenskih prispevkov in Franciji 429 tedenskih prispevkov. Prejema švicarsko in francosko pokojnino, do katerih je bila upravičena brez seštevavanja obdobj zavarovanja.

16 Iz podatkov, predloženih Sodišču, izhaja, da želi E. Gottardo dobiti italijansko pokojnino s pomočjo italijanske ureditve na področju socialne varnosti. Vendar pa, čeprav bi italijanski organi upoštevali dopolnjena zavarovalna obdobja v Franciji v skladu s členom 45 Uredbe št. 1408/71, seštevata francoska in italijanska zavarovalna obdobja niso dovolj, da bi dosegla v italijanski zakonodaji zahtevano minimalno obdobje plačevanja prispevkov za pridobitev pravice do italijanske pokojnine. E. Gottardo bi imela pravico do pokojnine le, če bi se ji upoštevala tudi v Švici dopolnjena zavarovalna doba ob uporabi načela seštevavanja iz člena 9(1) Italijansko-švicarske konvencije.

17 Vlogo za pokojnino, ki jo je 3. septembra 1996 vložila E. Gottardo, je INPS zavrnil z odločbo z dne 14. novembra 1997 iz razloga, da je francoska državljanka in da se zato Italijansko-švicarska konvencija zanjo ne uporablja. Upravna pritožba E. Gottardo zoper to odločbo je bila zavrnjena z odločbo z dne 9. junija 1998 iz istega razloga.

18 E. Gottardo je vložila tožbo na Tribunale ordinario di Roma, pri tem pa je navajala, da ji je INPS glede na to, da je državljanka države članice, dolžan priznati pravico do pokojnine pod istimi pogoji, kot jih uporablja za svoje državljane.

19 Ko si je Tribunale ordinario di Roma zastavilo vprašanje, ali ni to, da je INPS zavrnil vlogo E.

Gottardo samo na podlagi njenega francoskega državljanstva, v nasprotju s 7lenom 12 ES ali 7lenom 39 ES, je prekinilo odlo7anje in Sodiš7u v predhodno odlo7anje predlo7ilo naslednje vprašanje:

„[A]li ima delavec, državljan države 7lanice, ki se lahko sklicuje na pla7ilo prispevka za socialno varnost pri pristojnem organu druge države 7lanice [...] pravico do obra7una svoje pokojnine s pomo7jo kumuliranja prispevkov, pla7anih organu tretje države na podlagi konvencije, ki jo je zadevna država sklenila s to državo in jo uporablja za svoje državljane [?]“

Presoja Sodiš7a

20 S svojim vprašanjem predlo7itveno sodiš7e v bistvu sprašuje, ali so pristojni organi za socialno varnost prve države 7lanice (Italijanska republika v postopku v glavni stvari) vezani skladno z obveznostmi Skupnosti na podlagi 7lena 12 ES ali 7lena 39 ES upoštevati za pridobitev pokojninske pravice, obdobja dopolnjene zavarovalne dobe v tretji državi (Švicarska konfederacija v postopku v glavni stvari) državljana druge države 7lanice (Francoska Republika v postopku v glavni stvari), kadar pod istimi pogoji pla7evanja prispevka ti pristojni organi priznavajo na podlagi dvostranske mednarodne konvencije, sklenjene med prvo državo 7lanico in tretjo državo, upoštevanje teh dopolnjenih dob njihovih državljanov.

21 Ugotovi se, da se na podlagi 7lena 12 ES na7elo diskriminacije uporabi „[n]a podro7ju uporabe [...] Pogodbe“ in „ne da bi to vplivalo na njene posebne dolo7be“. S tem izrazom se 7len 12 ES sklicuje na druge dolo7be Pogodbe, v katerih dolo7eno splošno na7elo dobi konkretno obliko ob upoštevanju posebnih situacij. Takšen je med drugim primer dolo7b o prostem gibanju delavcev (glej v tej povezavi sodbo z dne 2. februarja 1989 v zadevi Cowan, 186/87, Recueil, str. 195, to7ka 14).

V Pogodbi vsebovano na7elo enakega obravnavanja

22 E. Gottardo, ki je bila zaposlena kot u7iteljica v dveh razli7nih državah 7lanicah, je izvajala svojo pravico do prostega gibanja. Njena vloga za dodelitev starostne pokojnine s pomo7jo kumuliranja zavarovalnih dob, ki jih je dopolnila, spada v podro7je uporabe 7lena 39 ES tako *ratione personae* kot *ratione materiae*.

23 Iz predlo7itvenega sklepa izhaja, da pristojni italijanski organi priznavajo svojim državljanom, ki so pla7evali prispevek za socialno varnost v italijanskem in v švicarskem sistemu socialnega zavarovanja in se nahajajo v identi7nem polo7aju kot E. Gottardo, možnost, da dobijo pokojnine s pomo7jo seštevanja italijanskih in švicarskih zavarovalnih dob.

24 INPS je v svojih stališ7ih priznal, da bi E. Gottardo izpolnila pogoje za pridobitev pravice do italijanske pokojnine, 7e bi obdržala italijansko državljanstvo. INPS ne oporeka, da je bila vloga zavrnjena izklju7no zaradi francoskega državljanstva E. Gottardo. Nesporno je, da gre za razli7no obravnavanje, ki temelji le na državljanstvu.

25 Po mnenju italijanske vlade in INPS je zavrnitev INPS, da dodeli E. Gottardo pokojnino na podlagi seštevanja zavarovalnih dob, ki jih je dopolnila v Italiji, Franciji in Švici, utemeljena z dejstvom, da sklenitev mednarodne dvostranske konvencije s strani ene države – v tem primeru Italije – s tretjo državo, v tem primeru s Švicarsko konfederacijo, ne spada v podro7je pristojnosti Skupnosti.

26 Italijanska vlada se v tem smislu sklicuje na besedilo ?lena 3 Uredbe št. 1408/71 ob upoštevanju definicij iz ?lena 1(j) in (k) te uredbe, kot jih je Sodiš?e razložilo v sodbi z dne 2. avgusta 1993 v zadevi Grana – Novoa (C-23/92, Recueil, str. I - 4505).

27 Spomniti je treba, da je v zgoraj navedeni zadevi Grana – Novoa tože?a stranka, španska državljanka, med zaposlitvijo pla?evala prispevke obveznega socialnega zavarovanja, najprej v Švici, potem pa v Nem?iji. Nemški organi so ji odrekli pravico do nemške invalidske pokojnine iz razloga, da nima dovolj delovne dobe v Nem?iji. Gospa Grana – Novoa je kot E. Gottardo v postopku v glavni stvari hotela s pomo?jo dolo?b konvencije, sklenjene med Zvezno republiko Nem?ijo in Švicarsko konfederacijo, ki se je uporabljala le za nemške in švicarske državljane, dose?i, da bi se upoštevalo zavarovalne dobe, ki jih je dopolnila v Švici.

28 S prvim vprašanjem je Bundessocialgericht želelo od Sodiš?a razlago pojma „zakonodaja“ iz ?lena 1(j) Uredbe št. 1408/71. Sodiš?e je razsodilo, da sklenjena konvencija med državo ?lanico in eno ali ve? tretjih držav ne spada pod pojem zakonodaja v smislu Uredbe št. 1408/71. Drugo vprašanje Bundessocialgericht v zvezi z na?elom enakega obravnavanja je bilo postavljeno le za primer, ?e bi Sodiš?e na prvo vprašanje odgovorilo pritrdilno, zato ga Sodiš?e ni obravnavalo.

29 Ker se vprašanje, postavljeno v tej zadevi, navezuje na uporabo na?el, ki izhajajo neposredno iz dolo?b Pogodbe, je treba spomniti na sodno prakso Sodiš?a v zvezi z mednarodnimi dvostranskimi konvencijami.

30 V zvezi s kulturnim sporazumom, sklenjenim med dvema državama ?lanicama, ki je omejeval podelitev štipendij za študij le na državljane teh dveh držav, je Sodiš?e razsodilo, da ?len 7 Uredbe Sveta št. 1612/68 z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti (UL L 257, str. 2) nalaga organom teh dveh držav, da omogo?ita dostop do pomo?i pri usposabljanju, ki jo predvideva dvostranski sporazum, delavcem Skupnosti s stalnim prebivališ?em na njihovem ozemlju (glej sodbo z dne 27. septembra 1988 v zadevi Matteucci 235/87, Recueil, str. 5589, to?ka 16).

31 Sodiš?e je tudi razsodilo, da ?e obstaja nevarnost, da bo uporaba dolo?be prava Skupnosti ovirana zaradi ukrepa, sprejetega v okviru izvajanja dvostranske konvencije, tudi kadar konvencija ne spada v podro?je uporabe Pogodbe, je vsaka država ?lanica dolžna olajšati uporabo te dolo?be in v ta namen pomagati drugi državi ?lanici, ki ima obveznost po pravu Skupnosti (glej zgoraj navedeno sodbo Matteucci, to?ka 19).

32 V zvezi z mednarodno dvostransko konvencijo, sklenjeno med državo ?lanico in tretjo državo zaradi izognitve dvojni obdav?itvi, je Sodiš?e ponovilo, da ?eprav neposredno obdav?enje spada v pristojnost držav ?lanic, se le-te kljub temu ne morejo izogniti spoštovanju pravil Skupnosti, ampak morajo izvajati svoja pooblastila ob spoštovanju prava Skupnosti. Razsodilo je torej, da na?elo nacionalnega obravnavanja nalaga državi ?lanici, ki je pogodbenica takšne konvencije, da dodeli stalnim poslovnim enotam družb, ki imajo svoj sedež v drugi državi ?lanici, koristi, predvidene s konvencijo, pod istimi pogoji kot se uporabijo za družbe, ki imajo sedež v državi ?lanici, ki je pogodbenica te konvencije (glej v tem oziru sodbo z dne 21. septembra 1999 v zadevi Saint - Gobain ZN C-307/97, Recueil, str. I-6161, to?ke od 57 do 59).

33 Iz te sodne prakse izhaja, da v izvedbi teh zavez, ki so jih sprejele na podlagi mednarodnih konvencij, bodisi da gre za konvencijo med državami ?lanicami ali konvencijo med državo ?lanico in eno ali ve? tretjimi državami, morajo države ?lanice, ob omejitvah dolo?b ?lena 307 ES, spoštovati obveznosti iz prava Skupnosti. Dejstvo, da tretje države niso zavezane spoštovati dolo?b iz prava Skupnosti, v tem pogledu ni pomembno.

34 Iz vsega navedenega izhaja, da kadar država članica sklene mednarodno dvostransko konvencijo o socialni varnosti s tretjo državo, ki predvideva upoštevanje dopolnjenih zavarovalnih dob v tej tretji državi za pridobitev pravice do pokojnine, temeljno načelo enakega obravnavanja nalaga tej državi dodelitev državljanom drugih držav članic enake ugodnosti kot te, do katerih so upravičeni njeni državljani na podlagi te konvencije, razen če lahko zavrnitev objektivno obrazloži.

35 Iz tega tudi izhaja, da razlaga Sodišča o pojmu „zakonodaja“ iz člena 1(j) Uredbe št. 1408/71 ne more vplivati na obveznost države članice, da spoštuje načelo enakega obravnavanja, predvidenega v členu 39 ES.

O obstoju objektivne obrazložitve

36 Zagotovo lahko ogrožitev ravnovesja in reciprocitete mednarodne dvostranske konvencije, sklenjene med državo članico in tretjo državo, predstavlja objektivno obrazložitev, da država članica pogodbenica v tej konvenciji zavrne razširitev ugodnosti, ki jih imajo njeni državljani na podlagi te konvencije na državljane drugih držav članic (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Saint – Gobain ZN, točka 60).

37 Vendar pa INPS in italijanska vlada v zadevi v glavni stvari nista izkazali, da bi obveznosti, ki jima jih nalaga pravo Skupnosti, ogrozile te, ki izhajajo iz zavez Italijanske republike do Švicarske konfederacije. Dejansko to, da Italijanska republika enostransko razširi ugodnosti upoštevanja zavarovalnih dob, dopolnjenih v Švici, za pridobitev pravice do italijanske pokojnine na delavce državljane drugih držav članic, ne bi v ničemer ogrozilo pravic Švicarske konfederacije, ki izhajajo iz Italijansko-švicarske konvencije, niti ji ne bi naložilo novih obveznosti.

38 Edina ugovora, ki sta jih navedla INPS in italijanska vlada za utemeljitev zavrnitve priznanja upoštevanja dopolnjenih zavarovalnih dob E. Gottardo, je morebitno zvišanje finančnih obveznosti in administrativnih težav, povezanih s sodelovanjem s pristojnimi organi Švicarske konfederacije. Ti obrazložitvi ne moreta upravičiti tega, da Italijanska republika ni spoštovala obveznosti iz Pogodbe.

39 Na vprašanje, ki ga je predložitveno sodišče predložilo, je torej treba odgovoriti, da organi, pristojni za socialno varnost države članice, morajo v skladu z obveznostmi Skupnosti iz člena 39 ES zaradi pridobitve pravice do pokojnine upoštevati zavarovalno dobo, ki jo je državljan druge države članice dopolnil v tretji državi, kadar ob prisotnosti istih pogojev kotizacije ti pristojni organi upoštevajo takšne dopolnjene dobe njenih državljanov na podlagi mednarodne dvostranske konvencije, sklenjene med prvo državo članico in tretjimi državami.

Stroški

40 Stroški italijanske in avstrijske vlade ter Komisije, ki so Sodišču predložile svoja stališča, se ne povrnejo. Ker je ta postopek za stranko v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred nacionalnim sodiščem, to odloži o stroških.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE

v odgovor na vprašanje, ki ga je Tribunal ordinario di Roma postavilo s sklepom z dne 1. februarja 2000, razsodilo:

Organi, pristojni za socialno varnost države članice, morajo v skladu z obveznostmi Skupnosti iz člena 39 ES zaradi pridobitve pravice do pokojnine upoštevati zavarovalno dobo, ki jo je državljan druge države članice dopolnil v tretji državi, kadar ob prisotnosti istih pogojev kotizacije ti pristojni organi upoštevajo takšne dopolnjene dobe njenih

državljanov na podlagi mednarodne dvostranske konvencije, sklenjene med prvo državo članico in tretjimi državami.

Rodríguez Iglesias

Macken

von Bahr

Gulmann

Edward

La Pergola

Sevón

Wathelet

Skouris

Cunha Rodrigues

Timmermans

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 15. januarja 2002.

Sodni tajnik

Predsednik

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias

* Jezik postopka: italijanščina